

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211223220
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4211223220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madaraszovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci navrhovateľa: ZSE Distribúcia, a.s., IČO: 36 361 518, so sídlom Bratislava, Čulenova 6, v konaní zastúpený GRABAN, TORMA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Košice, Vodná 3, proti odporcovi: D. G., nar. XX.XX.XXXX, adresa pre doručovanie Y., K. XX/XX, o zaplatenie 108,17 euro s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 19. februára 2013 č. k. 6C/186/2012-50, takto

rozhodol:

Odvolačí súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 108,17 euro s príslušenstvom v lehote 30 dní, ako aj v časti o trovách konania potvrdzuje.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 108,17 euro, ako aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 108,17 euro za čas od 26.12.2009 do zaplatenia, všetko do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Ďalej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, a to právnomu zástupcovi navrhovateľa v sume 37,06 euro, do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z., § 1 ods. 1-4 vyhl. č. 154/2005 Z. z., § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 3 OSP, ako aj vykonaným dokazovaním na základe čoho mal preukázané, že odporcu plne uznal uplatnený nárok navrhovateľky, preto tvrdenia účastníkov o výške dlhu, o právnom dôvode jeho vzniku ako aj o jeho splatnosti boli zhodné. Toto zhodné tvrdenie účastníkov o výške a splatnosti dlhu odporcu si súd prvého stupňa osvojil ako skutkové zistenie založené na zhodnom tvrdení účastníkov (§ 120 ods. 3 OSP) a pri rozhodovaní z neho vychádzal. Vzhľadom na tieto skutočnosti nebol priestor a možnosť skúmať zákonné podmienky dôvodnosti nároku, pretože je plne v dispozičnej sfére účastníka konania uplatnený nárok druhej procesnej strany uznať a zaplatiť a to aj v tom prípade, ak zákonné podmienky vzniku takéhoto nároku nie sú dané. Vzhľadom na vyššie uvedené súd odporcu zaviazal navrhovateľke zaplatiť uplatnenú pohľadávku a príslušenstvo tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa v zmysle ust. §-u 142 ods. 1 OSP v súvislosti s ust. §-u 150 ods.2 OSP a v konaní úspešnej navrhovateľke priznal čiastočnú náhradu trov konania. V tejto súvislosti uviedol, že v prejednávanej veci ide o drobný spor, v ktorom navrhovateľkou uplatnené trovy sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Navrhovateľka uplatnila trovy konania v sume 74,12 Euro pričom sporná pohľadávka je v sume 108,17 Euro, je preto podľa záveru súdu prvého stupňa bezpochybné, že trovy uplatnené vo výške 68,52 % pohľadávky sú neprimerané voči výške uplatnenej pohľadávke, preto súd prvého stupňa náhradu trov konania znížil a navrhovateľke priznal len 1 uplatnených trov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomne v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý uviedol, že súdom prvého stupňa bolo rozhodnuté, aby zaplatil dlžnú sumu a súdne trovy do 14 dní. Vzhľadom k tomu, že voči nemu a bez jeho vedomia bolo vedené exekučné konanie, na základe ktorého mu exekútor strhol väčšiu sumu peňazí, nemá možnosť uhradiť žalovanú sumu. Žiada o odklad zaplataenia žalovanej sumy o 3 mesiace.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v časti výroku o trovách konania tak, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 74,12 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, vedený v O. H. G., a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX. Vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ si uplatnil trovy v sume 74,12 eur, pričom sporná pohľadávka je v sume 108,17 eur, a preto je bezpochybné, že trovy uplatnené vo výške 68,52% spornej pohľadávky sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke, preto súd prvého stupňa náhradu trov konania znížil a navrhovateľovi priznal len polovicu uplatnených trov. Podľa názoru navrhovateľa síce ide o drobný spor, avšak súd by nemal opomenúť skutočnosť, že trovy súdneho konania boli použité účelne, a že účelnosť ako taká je vlastnosť procesu, spočívajúca v sledovaní cieľa, pričom svoju opodstatnenosť nachádza spravidla vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Nepriznanie plnej výšky trov konania navrhovateľovi iba z dôvodu, že ide o drobný spor, vedie v konečnom dôsledku aj k porušovaniu základného práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, ktoré je jednou zo súčastí koncepcie spravodlivého súdneho konania. Podľa názoru navrhovateľa, súd navyše pri rozhodovaní o trovách konania vôbec nezobral do úvahy skutočnosť, že predmetné súdne konanie, ako i trovy konania, uplatnené navrhovateľom, sú výsledkom nekorektného postoja odporcu, ktorý si dlhodobo, resp. opakovane, neplnil svoje zmluvné povinnosti voči navrhovateľovi.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca, ktorý poukázal vo svojom vyjadrení na svoju zlú finančnú situáciu, vzhľadom k tomu, že momentálne prebieha voči jeho osobe exekučné konanie, nie je schopný zaplatiť dlžnú sumu, pretože mu exekútor strháva celú výplatu. Odporca na základe týchto skutočností požiadal súd o odklad na zaplataenie dlžnej sumy o tri mesiace.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolania oboch účastníkov konania nie sú dôvodne podané, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

V prejednávanvej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 108,17 euro, ako aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 108,17 euro za čas od 26.12.2009 do zaplataenia, všetko do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Ďalej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania, a to právnenmu zástupcovi navrhovateľa v sume 37,06 euro, do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti, v ktorej zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 108,17 euro s 9% úrokom ročne zo sumy 108,17 euro za čas od 26.12.2009 do zaplataenia účastníci konania odvolanie nepodali, preto v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť. Navrhovateľ podal odvolanie iba do trov konania a odporca sa odvolal voči súdom určenej lehote na plnenie 30 dní, z toho dôvodu bola predmetom odvolacieho konania len časť súdneho rozhodnutia týkajúca sa určenej 30 dňovej lehote na plnenie a trov konania.

Podľa § 160 ods.1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí.

Vyššie citované zákonné ustanovenie § 160 ods. 1 OSP upravuje všeobecnú lehotu na plnenie (3 dni), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Uvedená lehota platí aj v tých prípadoch, keď ide o výrok na plnenie, a súd vo výroku rozsudku neurčil lehotu na plnenie. Ak má súd za to, že v prejednávanom prípade je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach súd v zmysle ust. § 160 ods. 1 OSP môže určiť dlhšiu lehotu, prípadne môže určiť, že peňažné plnenie sa vykoná v splátkach.

V prejednánej veci z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávani konanom pred odvolacím súdom dňa 19. 2. 2013 požiadal odporca po tom, čo uznal žalovanú pohľadávku do čo do dôvodu aj do jej výšky o

možnosť splatiť žalovanú istinu v lehote do 30 dní. Súd prvého stupňa z tohto dôvodu umožnil odporcovi dlh zaplatiť v súlade s ust. § 160 ods. 1 OSP v tejto lehote. Po prejednaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď odporcovi uložil povinnosť sumu 108,17 euro zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Ani odvolací súd nezistil žiadne dôvody na to, aby odvolaniu odporcu v tomto smere vyhovel. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol dňa 19. 2. 2013, pričom odvolací súd rozhodol o odvolaní účastníkov konania v tejto veci dňa 23. mája 2013 a podľa názoru odvolacieho súdu mal odporca dostatočný časový priestor, aby žalovanú pohľadávku uhradil. S poukazom na to, že náhradu škody v sume 108,17 eura navrhovateľ odporcovi uplatnil faktúrou zo dňa 10. 12. 2009 splatnou dňa 25. 12. 2009 odvolací súd nevidel dôvod na povolenie splatiť žalovanú sumu v dlhšej lehote na plnenie, než akú určil súd prvého stupňa. Odporca v podanom odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, pre ktoré by odvolací súd zmenil lehotu na plnenie na 3 mesiace. Pokiaľ aj voči odporcovi ako povinnému prebieha exekučné konanie v inej veci táto skutočnosť samá o sebe nie je dôvodom na to, aby súd umožnil odporcovi splatiť žalovanú istinu v 3 mesačnej lehote. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Občiansky súdny poriadok charakterizuje v ustanovení § 137 trovy konania najmä ako hotové výdavky účastníkov a ich zákonných zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Toto zákonné ustanovenie § 142 OSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na účelne vynaložené trovy pre uplatnenie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Trovy konania v zmysle ustanovenia § 137 OSP nemusí účastník občianskeho súdneho konania vynaložiť vždy v čase po jeho začatí alebo do jeho právoplatného skončenia, musia byť však zaplatené v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť, ide o zdôraznenie zásady, že úspešnému účastníkovi sa priznávajú trovy konania, ktoré boli vynaložené účelne, no keďže ide o konanie s nízkou hodnotou sporu, možno pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobnom spore neprimerané. Pôjde spravidla o vec s nízkou hodnotou sporu (najčastejšie sankcie za cestovanie bez neplatného cestovného lístka). V týchto konaniach najmä trovy konania niekedy predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta môžu zostať tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

V predmetnom konaní ide o drobný spor (§ 200ea OSP), pretože navrhovateľ si v ňom uplatňuje sumu vo výške 108,17 euro. Trovy konania právny zástupca navrhovateľa vyčíslil na sumu 74, 12 eura. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa správne zaoberal tým, či sú trovy konania primerané uplatnenej pohľadávke. Aj odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že trovy tohto konania nie sú primerané uplatnenej pohľadávke. V pomere k predmetu sporu 108, 17 euro predstavujú trovy konania 68,52 % priznanej sumy, ktorú skutočnosť odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa vyhodnotil ako trovy neprimerané, preto súd prvého stupňa správne postupoval, keď podľa § 150 ods. 2 OSP tieto trovy primerane znížil o 1.

S ohľadom na dôvody uvádzané navrhovateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa ani odvolací súd nevyhodnotil trovy uplatnené navrhovateľom v tomto konaní ako trovy, ktoré neboli účelne vynaložené. Takýto postup neumožňuje ani ust. § 150 ods. 2 OSP. V konaní navrhovateľ dosiahol plný úspech, a preto v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP mu vzniklo právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Pretože v danej veci išlo o drobný spor, súd prvého stupňa sa podľa

§ 150 ods. 2 OSP mohol zaoberať tým, či sú účelne vynaložené trovy konania primerané pohľadávke, pričom keď dospel k záveru, že trovy konania nie sú primerané pohľadávke, správne tieto trovy primerane znížil.

Záverom odvolací súd uvádza, že účelom ust. § 150 ods. 2 OSP je, aby v drobných sporoch nezaťažili neprimerane neúspešného účastníka konania trovy konania. V danej veci bolo treba zohľadniť to, že skutkovo aj právne nešlo o nenáročnú právnu vec a odporca na prvom pojednávaní žalovanú istinu čo do dôvodu aj výšky uznal. Rozhodujúcou skutočnosťou pre použitie ust. § 150 ods. 2 OSP však bola tá skutočnosť, že v danej veci ide o drobný spor a vzniknuté trovy konania sú neprimerane vysoké uplatňovanej pohľadávke. Tieto zistenia umožňujú, aby súd v zmysle ust. § 150 ods. 2 OSP trovy konanie znížil alebo aj vôbec nepriznal.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok aj v časti o trovách konania ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím súdom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.